

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 4 września 2013 r.

DOLiS/DEC-907/13/56546,56547

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 2 i 3, art. 31 oraz art. 18 pkt 1 w związku z art. 24 ust. 1 i art. 33 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) po rozpoznaniu skargi Pana A.M. na przetwarzanie jego danych osobowych przez M. S.A.

- 1) **nakazuję M. S.A. spełnienie wobec Pana A.M. obowiązku informacyjnego poprzez poinformowanie go o:**
  - a) **wszystkich odbiorcach jego danych osobowych - stosownie do art. 24 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych,**
  - b) **prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania - stosownie do art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie danych osobowych,**
  - c) **dobrowolności albo obowiązku podania danych, a jeżeli taki obowiązek istnieje, o jego podstawie prawnej – stosownie do art. 24 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych,**
- 2) **nakazuję M. S.A. spełnienie wobec Pana A.M. obowiązku informacyjnego określonego w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych w zakresie podanym w pkt 4 pisma Pana A.M. do spółki z dnia [...] października 2011 r.,**
- 3) **w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana A.M., zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych przez M. S.A., zwaną dalej Spółką, „w zakresie niedopełnienia obowiązków wynikających z Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych” (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą. Skarżący podniósł, że Spółka „wykorzystała moje dane osobowe w celu dokonania oszustwa. Wątpliwa jest także podstawa prawna za pomocą której firma ta zebrała i przetwarza moje dane osobowe”. Zarzucił Spółce niedopełnienie obowiązku rejestracji zbioru danych osobowych oraz niewykonanie obowiązku informacyjnego z art. 25 ustawy – „dotyczy to sytuacji przetwarzania moich danych osobowych jeszcze przed zawarciem w mojej opinii uznanej już za nieważną umowy, a wykorzystanych właśnie w celu jej zawarcia. Firma po raz pierwszy kontaktowała się ze mną

przedstawiając się jako T. S.A. w celu przejścia na »korzystniejszy abonament« (celowo wprowadzając w błąd), oraz bez uzyskania mojej jakiegokolwiek wcześniejszej zgody posiadała takie dane jak: numer telefonu, imię i nazwisko, dane dotyczące faktur za poprzednie okresy rozliczeniowe z T. S.A.”. Skarżący dodał: „Aktualnie wystąpiłem do M. S.A. o przekazanie mi informacji zgodnie z art. 32” ustawy oraz: „Będę czynił także starania mające na celu uzyskanie stosownych wyjaśnień od T. S.A. jaki był jej udział w sprawie (...)”. Skarżący załączył kopię pisma z dnia [...] października 2011 r. do Spółki, w którego pkt 4 na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy zażądał informacji na piśmie o: 1) celu, zakresie („tzn. m.in. jakie moje dane są lub były przetwarzane”) i sposobie przetwarzania danych osobowych, 2) „dokładnej dacie od kiedy przetwarza się moje dane osobowe”, 3) „źródle posiadanych przez Państwa danych, w tym m.in.: z jakiego źródła oraz na jakiej podstawie prawnej uzyskaliście państwo moje dane osobowe wykorzystane do nawiązania pierwszego kontaktu; z jakiego źródła i na jakiej podstawie prawnej posiadaliście dane takie jak zestawienie faktur za okresy rozliczeniowe z firmą T. SA, etc.”, 4) „w jaki sposób oraz komu moje dane są lub były udostępniane”, 5) „wskazanie dokładnej nazwy oraz danych administratora zbioru”. Skarżący ponadto wezwał Spółkę do zaprzestania przetwarzania jego danych osobowych. Dodatkowo zarzucił niedopełnienie przez Spółkę obowiązku informacyjnego z art. 25 ustawy – „dotyczy to sytuacji posiadania i przetwarzania moich danych jeszcze przed zawarciem nieważnej już umowy, a wykorzystanych właśnie w celu jej zawarcia”. Uzupełniając skargę, Skarżący wniósł w piśmie z dnia [...] grudnia 2011 r. o: kontrolę legalności i prawidłowości przetwarzania danych osobowych przez Spółkę, w szczególności zweryfikowanie źródeł pozyskania danych osobowych i podstawy prawnej ich przetwarzania, nakazanie Spółce dopełnienia obowiązków informacyjnych z art. 25 ust. 1 i art. 33 ust. 1 ustawy oraz usunięcia danych osobowych Skarżącego ze zbioru danych Spółki „po udzieleniu odpowiedzi na zadane pytania”.

W toku postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego w sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego na podstawie zawartej z nim dnia [...] maja 2011 r. umowy o świadczenie usługi Abonament Telefoniczny (WLR). Umowa została podpisana w imieniu Spółki przez przedstawiciela kod [...] – T. Sp. z o.o.
2. Spółkę i T. Sp. z o.o. łączy umowa agencyjna nr [...] z dnia [...] grudnia 2010 r., w której T. Sp. z o.o. zobowiązała się, w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, do stałego pośredniczenia, za wynagrodzeniem prowizyjnym, przy zawieraniu umów z abonentami w imieniu i na rzecz Spółki (§ 3 ust. 1). Wg ust. 2 czynności T. Sp. z o.o. obejmują m.in. zawieranie umów abonenckich w imieniu i na rzecz Spółki. W § 4 ust. 1 lit. d) T. Sp. z o.o. zobowiązała się do niezwłocznego przekazywania do Spółki podpisanych umów abonenckich. Wg § 5 administratorem danych osobowych abonentów jest Spółka (ust. 1), T. Sp. z o.o. zobowiązała się, że informacje dotyczące abonenta, w szczególności jego dane osobowe, będą przez nią wykorzystane wyłącznie jednorazowo, w toku wykonywania ww. czynności, będą obejmowały wyłącznie te dane, których gromadzenia wymagają dokumenty i formularze przekazane przez Spółkę oraz nie będą przez niego w jakikolwiek sposób przetwarzane w późniejszym czasie (ust. 2). Spółka podała w piśmie z dnia [...] kwietnia 2012 r., że partner „podpisuje załącznik techniczny do umowy agencyjnej, na podstawie którego wyszukując klientów, zobowiązuje się stosować do bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa oraz wskazówek” Spółki.

3. W piśmie z dnia [...] kwietnia 2012 r. Spółka odnosząc się do kwestii wypełnienia wobec Skarżącego obowiązku informacyjnego z art.25 ustawy podała: „abonent został poinformowany o zamiarze przetwarzania jego danych osobowych przez M. S.A., D. S.A. i T. S.A. Wyrażenie przez Pana A.M. zgody na przetwarzanie przez wymienionych wyżej operatorów jest umieszczone na pierwszej stronie umowy abonenckiej i podpisane przez abonenta. Umowa jest zawsze podpisywana w dwóch egzemplarzach, jeden egzemplarz otrzymuje M. S.A. a drugi otrzymuje abonent razem z regulaminem i cennikiem. W związku z tym abonent ma możliwość zapoznania się z treścią umowy i regulaminu, czyli wszystkich warunków, na których jest z nim zawierana umowa o świadczenie usług”.
4. W piśmie z dnia [...] września 2012 r. Spółka podniosła, że „zebranie danych pana M. nastąpiło w trybie art. 24 ust. 1 Ustawy z wyłączeniem obowiązku odrębnego poinformowania zainteresowanego z uwagi na treść art. 24 ust.2 pkt. 2) Ustawy”.
5. Spółka podała w piśmie z dnia [...] kwietnia 2012 r.: „Wszystkie umowy WLR są sprawdzane pod względem merytorycznym przez spółkę: S. Sp. z o.o.”, a w piśmie z dnia [...] września 2012 r.: „Dane Skarżącego przekazano do S. Sp. z o.o. na podstawie umowy zawartej między spółkami w sprawie elektronicznej archiwizacji dokumentów”. Zgodnie z umową z dnia [...] października 2011 r. Spółka powierzyła, a S. Sp. z o.o. zobowiązała się w § 1 do świadczenia na rzecz Spółki i jej kontrahentów usług w zakresie przetwarzania dokumentów (ust. 2), które w szczególności obejmują przetwarzanie dokumentów wg wytycznych Spółki oraz archiwizację fizyczną dokumentów (lit. b i c) zgodnie z załącznikiem nr 1 „Procedury przetwarzania danych osobowych klientów Spółki” (ust. 3). W § 3 ust. 1 umowy Spółka na podstawie udzielonego upoważnienia „wyraża zgodę na przetwarzanie danych osobowych osób zawartych w przekazanych Zleceniobiorcy dokumentach”.
6. W piśmie z dnia [...] kwietnia 2012 r. Spółka podała, że przetwarzała dane osobowe Skarżącego w zbiorze „Abonenci M.”.
7. W piśmie z dnia [...] września 2012 r. Spółka podała, że umowę ze Skarżącym rozwiązano na podstawie jego wypowiedzenia z dniem [...] listopada 2011 r., o czym Spółka poinformowała Skarżącego pismem z dnia [...] listopada 2011 r. Po rozwiązaniu umowy Spółka przetwarzała dane osobowe Skarżącego na podstawie art. 80 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego przez okres 12 miesięcy od dnia ostatniego okresu rozliczeniowego, tj. do dnia [...] listopada 2012 r.
8. W piśmie z dnia [...] listopada 2012 r. podano, że Spółka „przechowywała/przechowuje dane osobowe Pana M. w zbiorze [...] w zakresie niezbędnym do zakończenia procesu reklamacyjnego, rozpoczętego reklamacją z dnia [...] /10/2011r. (...) a także w zakresie niezbędnym do ewentualnego dochodzenia roszczeń wynikających z umowy”.
9. W piśmie z dnia [...] lutego 2013 r. podano, że Spółka „nie tworzyła jednak dwóch odrębnych zbiorów zawierających dane osobowe Pana M., tj. na potrzeby zastosowania w związku z art. 80 ust. 6 oraz kolejnego – na potrzeby ewentualnego zastosowania na zasadach art. 164 ww. ustawy. Ale istnieje jeden zbiór zawierający dane ww. abonenta (zbiór [...]). Obecnie, od dnia [...] grudnia 2012 r., ustała już potrzeba przechowywania danych Pana M. w oparciu o przepis art. 80 ust. 6 prawa telekomunikacyjnego, ale istnieje nadal w związku z treścią art. 164 tej ustawy – przez okres ewentualnego dochodzenia roszczeń z tytułu umowy łączącej uprzednio strony. Zatem nie było potrzeby usuwania jego danych z uwagi na upływ 12 miesięcy od dnia ostatniego okresu rozliczeniowego, bowiem Spółka może nadal przechowywać dane osobowe Pana M. na podstawie art. 164 prawa telekomunikacyjnego aż do upływu terminu przedawnienia ewentualnych roszczeń”.

10. W piśmie z dnia [...] kwietnia 2012 r. Spółka wyjaśniła: „Jeśli chodzi o wypełnienie obowiązku informacyjnego w trybie art. 33 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy to poinformowaliśmy klienta o wszystkich znanych nam okolicznościach zawarcia umowy i na podstawie pisma klienta odnotowaliśmy z dniem [...] 12.2011r. w naszym systemie rezygnację klienta z naszych usług. W rezultacie numer wrócił do T. S.A.”. Do wyjaśnień Spółki z dnia [...] lipca 2012 r. załączono kopię pisma Spółki do Skarżącego z dnia [...] grudnia 2011r., w którym poinformowano go, że „został włączony do grona abonentów” Spółki na podstawie umowy na świadczenie usług przez Spółkę, zawartej przez firmę zewnętrzną, oraz że na podstawie pisma Skarżącego odnotowano jego rezygnację, dlatego z dniem [...] grudnia 2011 r. „numer [...] powrócił do T. S.A.”.
11. W piśmie z dnia [...] listopada 2012r. podano: pismo Skarżącego z dnia [...] października 2012 r. „zostało poddane analizie jako reklamacja, natomiast obszar związany z żądaniem wynikającym z art. 33 Ustawy został wyłączony do procedowania przez odrębną komórkę M. S.A. Wobec tego w piśmie z dnia [...] 12/2011r. (stanowiącym odpowiedź na reklamację Pana M.) M. S.A. nie udzieliła mu informacji określonych w art. 33 Ustawy. Jednocześnie, w świetle braku odwołania Pana M. od rozstrzygnięcia reklamacji uznano, iż Pan M. wycofał żądanie z art. 33 Ustawy, zatem na jego wniosek w tej części już nie odpowiadano. Takie uznanie po stronie M. S.A. wynikało z faktu, iż szereg zarzutów Pana M. zawartych w jego reklamacji wskazywał, że celem Pana M. było uchylenie się od zapłaty wystawionych faktur i skierowanie w związku z tym szeregu nieuzasadnionych zarzutów wobec M. S.A. oraz kreowanie wymyślonych faktów”. Do ww. wyjaśnień Spółka załączyła kopię pisma Skarżącego z dnia [...] listopada 2011 r., w którym wskazując na brak odpowiedzi na jego pismo z dnia [...] października 2011 r., ponownie zażądał udzielenia mu informacji w trybie art. 33 ust. 1 ustawy w terminie do dnia [...] grudnia 2011 r.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W myśl art. 23 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych przetwarzanie danych jest dopuszczalne m.in. wtedy, gdy: 1) osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych, 2) jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa, 3) jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy, na żądanie osoby, której dane dotyczą. Każda z ww. przesłanek ma charakter autonomiczny i niezależny, co oznacza, że co do zasady są równoprawne, więc spełnienie jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych. W konsekwencji zgoda osoby, której dane dotyczą, nie jest jedyną podstawą przetwarzania danych osobowych.

Przedmiotem postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie jest przetwarzanie danych osobowych Skarżącego przez M. Sp. z o.o., w szczególności legalność ich pozyskania przez Spółkę oraz niedopełnienie wobec Skarżącego obowiązków informacyjnych określonych w ustawie o ochronie danych osobowych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w tej sprawie wynika, że Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego na podstawie umowy o świadczenie usługi Abonament Telefoniczny (WLR) zawartej ze Skarżącym dnia [...] maja 2011 r. za pośrednictwem T. Sp. z o.o.

Spółka i T. Sp. z o.o. zawarły dnia [...] grudnia 2010 r. umowę agencyjną, według której czynności T. Sp. z o.o. obejmują m.in. zawieranie umów abonenckich w imieniu i na rzecz Spółki, która pozostaje administratorem danych osobowych abonentów (§ 5 ust. 1), natomiast T. Sp. z o.o. zobowiązała się, że informacje dotyczące abonenta, w szczególności jego dane osobowe, będą przez nią wykorzystane wyłącznie jednorazowo, w toku wykonywania ww. czynności, będą

obejmowały wyłącznie te dane, których gromadzenia wymagają dokumenty i formularze przekazane przez Spółkę oraz nie będą przez niego w jakikolwiek sposób przetwarzane w późniejszym czasie

Według przepisów ustawy o ochronie danych osobowych administrator danych może je przetwarzać samodzielnie, ale jest również uprawniony na podstawie art. 31 ust. 1 ustawy do powierzenia ich przetwarzania innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie. Podmiot ten może przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (ust. 2), a w myśl ust. 3 ww. przepisu jest obowiązany przed rozpoczęciem przetwarzania danych podjąć środki zabezpieczające zbiór danych, o których mowa w art. 36-39 ustawy, oraz spełnić wymagania określone w przepisach, o których mowa w art. 39a ustawy, tj. rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. Nr 100, poz. 1024). W zakresie przestrzegania tych przepisów ww. podmiot ponosi odpowiedzialność jak administrator danych. Stosownie do art. 31 ust. 4 ustawy w ww. przypadkach odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową. Powierzenie danych osobowych na podstawie art. 31 ustawy nie wymaga uzyskiwania zgody osoby, której dane dotyczą, na udostępnienie jej danych osobowych na rzecz podmiotu, o którym mowa w tym przepisie.

W świetle powołanego przepisu stwierdzić należy, że umowa agencyjna pomiędzy Spółką a T. Sp. z o.o. wypełniała przesłanki z art. 31 ust. 1 ustawy, gdyż została zawarta w formie pisemnej oraz określała zakres i cel powierzonych do przetwarzania danych. Podkreślenia wymaga, że udostępnienie danych osobowych Skarżącego pomiędzy tymi podmiotami na podstawie ww. umowy powierzenia przetwarzania danych nie spowodowało zmiany administratora danych, którym pozostaje Spółka, natomiast T. Sp. z o.o. przetwarzała te dane wyłącznie w celu i zakresie przewidzianym we wskazanej umowie jako podmiot, o którym mowa w art. 31 ustawy.

Nie znalazł potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym zarzut Skarżącego dotyczący udostępnienia jego danych osobowych Spółce przez T. S.A. Brak jest w sprawie dowodów, że do tego doszło. Z wyjaśnień Spółki jednoznacznie wynika, że nie pozyskała danych osobowych Skarżącego od T. S.A. Natomiast Skarżący nie przedstawił dowodów na potwierdzenie zarzutu pozyskania jego d.o. przez Spółkę od T. S.A., ograniczając się jedynie do przypuszczeń. Skarżący nie przedstawił także dowodów potwierdzających, że został wprowadzony w błąd przez podmiot zawierający z nim umowę w imieniu Spółki. Natomiast Spółka przedłożyła załącznik techniczny do umowy z T., określający obowiązki agenta, który m.in. powinien wyraźnie zaznaczyć, że działa w imieniu Spółki, a nie T. S.A.

Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że w związku z zawartą ze Skarżącym umową Spółka przetwarzała jego dane osobowe w zbiorze [...]”. Zgodnie z art. 161 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.) treści lub dane objęte tajemnicą telekomunikacyjną (która wg art. 159 ust. 1 pkt 1 tej ustawy obejmuje m.in. dane dotyczące użytkownika) mogą być zbierane, utrwalane, przechowywane, opracowywane, zmieniane, usuwane lub udostępniane tylko wówczas, gdy czynności te, zwane dalej „przetwarzaniem”, dotyczą usługi świadczonej użytkownikowi albo są niezbędne do jej wykonania. Przetwarzanie w innych celach jest dopuszczalne jedynie na podstawie przepisów ustawowych. Z powyższego wynika, że przesłankę przetwarzania danych osobowych Skarżącego

przez Spółkę w czasie trwania łączącej strony umowy stanowiły art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy oraz art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy w związku z przepisami Prawa telekomunikacyjnego.

Po rozwiązaniu umowy ze Skarżącym z dniem [...] listopada 2011 r. z powodu dokonanego przez niego wypowiedzenia Spółka przetwarzała jego dane osobowe na podstawie art. 80 ust. 6 Prawa telekomunikacyjnego przez 12 miesięcy od dnia ostatniego okresu rozliczeniowego, tj. do dnia [...] listopada 2012 r. Wskazany przepis stanowi, że dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych dostarcza, na żądanie abonenta, szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych obejmujący: 1) w przypadku abonenta będącego stroną umowy pisemnej z dostawcą - okresy rozliczeniowe poprzedzające nie więcej niż 12 miesięcy okres rozliczeniowy, w którym abonent złożył żądanie; 2) w przypadku usługi przedpłaconej świadczonej w publicznej sieci telekomunikacyjnej dla abonenta, który udostępnił swoje dane, o których mowa w art. 60a ust. 1a - okres nie dłuższy niż 12 miesięcy poprzedzających termin złożenia przez abonenta żądania. Powyższe przetwarzanie spełniało przesłankę z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Natomiast obecnie Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącego na podstawie art. 164 Prawa telekomunikacyjnego, który stanowi, że dane użytkowników końcowych mogą być przetwarzane w okresie obowiązywania umowy, a po jej zakończeniu w okresie dochodzenia roszczeń lub wykonywania innych zadań przewidzianych w ustawie lub przepisach odrębnych. Przetwarzanie to legalizuje przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Jak wskazuje się w literaturze przedmiotu: „W zakresie długości terminu przedawnienia [art. 118 k.c.](#) [ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, Dz.U. Nr 16, poz. 93 ze zm. – przyp. GIODO] przewiduje ogólne terminy przedawnienia. Termin ogólny wynosi 10 lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - 3 lata. Przepis [art. 118 k.c.](#) przewiduje możliwość ustanowienia innych terminów przedawnienia przez przepis szczególny. Na gruncie pr. tel. [Prawo telekomunikacyjne – przyp. GIODO] takim szczególnym terminem przedawnienia jest określony w [art. 108 ust. 1](#) termin dochodzenia roszczeń odszkodowawczych z tytułu przerwy w świadczeniu usługi powszechnej. Termin dochodzenia roszczeń, o których mowa w [art. 164](#), wobec okoliczności, że przysługują one przedsiębiorcy w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą, wynosi 3 lata. Na tle dochodzenia tych roszczeń powstała wątpliwość, czy nie znajduje do nich zastosowania termin 2-letni, przewidziany przez przepis szczególny. W wyroku z dnia 17 listopada 1999 r. (III CKN 450/98, OSNC 2000, nr 5, poz. 97, LEX nr 38868) SN [Sąd Najwyższy – przyp. GI] uznał, że do umowy o wykonywanie usług telekomunikacyjnych przez operatora telewizji kablowej mają odpowiednie zastosowanie przepisy o zleceniu. W takim przypadku, zgodnie z [art. 751 pkt 1 k.c.](#), roszczenia ulegałyby przedawnieniu z upływem 2 lat. W uchwale z dnia 7 maja 2009 r. (III CZP 20/09, OSNC 2010, nr 1, poz. 12, LEX nr 493968) SN stwierdził, że "termin przedawnienia roszczenia o opłatę abonamentową i wynagrodzenie za połączenia telefoniczne z umowy o świadczenie usług telefonicznych, zawartej na podstawie [ustawy](#) z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.) określa [art. 118 k.c.](#)" W uzasadnieniu SN wskazał na określenie w ustawie - Prawo telekomunikacyjne formy umowy, elementów, które powinna zawierać oraz praw i obowiązków dostawcy usług. Stwierdził, że unormowanie Prawa telekomunikacyjnego dotyczące umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nie jest pełne, jednakże elementy istotne umowy zostały wystarczająco uregulowane przez inne przepisy w rozumieniu [art. 750 k.c.](#) Stwierdził, że fakt prawnego uregulowania umów telekomunikacyjnych w pr. tel. oznacza, że do tych umów, choć są to umowy o świadczenie usług, nie mają zastosowania przepisy o zleceniu". (Krzysztof Kawalek,

„Komentarz do art.164 ustawy - Prawo telekomunikacyjne” w: „M.Rogalski (red.), K.Kawałek – „Prawo telekomunikacyjne. Komentarz”, LEX, 2010).

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego dotyczącego niedopełnienia wobec niego przez Spółkę obowiązku informacyjnego z art. 25 ustawy o ochronie danych osobowych, podnieść należy, że

z uwagi na pozyskanie przez Spółkę danych osobowych Skarżącego od niego w związku z zawartą z nim umową abonencką badaniu podlega kwestia wypełnienia wobec Skarżącego przez Spółkę obowiązku informacyjnego z art. 24 ustawy o ochronie danych osobowych. Wprawdzie Skarżący kwestionował wypełnienie przez Spółkę obowiązku informacyjnego z art. 25 ustawy, ale wynikało to z braku wiedzy na temat źródeł i podstaw prawnych przetwarzania jego danych osobowych przez ten podmiot. Podkreślenia wymaga, że art. 25 ustawy dotyczy zbierania danych osobowych nie od osoby, której dane dotyczą, ale w tej sprawie taka sytuacja nie występuje, ponieważ zgodnie z ww. umową agencyjną T. Sp. z o.o. zawarła ze Skarżącym umowę abonencką w imieniu i na rzecz Spółki.

W myśl art. 24 ust. 1 ustawy w przypadku zbierania danych osobowych od osoby, której one dotyczą, administrator danych jest obowiązany poinformować tę osobę o: 1) adresie swojej siedziby i pełnej nazwie, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - o miejscu swojego zamieszkania oraz imieniu i nazwisku, 2) celu zbierania danych, a w szczególności

o znanych mu w czasie udzielania informacji lub przewidywanych odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych, 3) prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania, 4) dobrowolności albo obowiązku podania danych, a jeżeli taki obowiązek istnieje, o jego podstawie prawnej. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli: 1) przepis innej ustawy zezwala na przetwarzanie danych bez ujawniania faktycznego celu ich zbierania, 2) osoba, której dane dotyczą, posiada informacje, o których mowa w ust. 1 (ust. 2). Dodać należy, że udzielenie osobie, której dane dotyczą, informacji wskazanych w powołanym przepisie jest obowiązkiem administratora, winno następować z jego inicjatywy; nie jest tu potrzebna prośba, pytanie czy wniosek zainteresowanego.

Według Spółki „zebranie danych pana M. nastąpiło w trybie art. 24 ust. 1 Ustawy z wyłączeniem obowiązku odrębnego poinformowania zainteresowanego z uwagi na treść art. 24 ust.2 pkt. 2) Ustawy”. Nie można zgodzić się z takim stanowiskiem. Podnieść należy, że w treści „Umowy o świadczenie usługi Abonament Telefoniczny (WLR) zawarta jest nazwa i adres siedziby Spółki, cel przetwarzania przez Spółkę danych osobowych Skarżącego („w celach związanych z realizacją postanowień umowy”) i niektóre podmioty, którym mogą być udostępnione jego dane osobowe („w szczególności D. S.A. oraz T. S.A.”). Uznać należy, że w ten sposób Skarżący otrzymał informacje określone w art. 24 ust. 1 pkt 1 ustawy (o adresie i siedzibie administratora danych) oraz część informacji, o których mowa w pkt 2 tego przepisu (o celu zbierania danych oraz o przewidywanych niektórych odbiorcach danych, bowiem wymienionych dwóch odbiorców poprzedzono sformułowaniem „w szczególności”).

Wobec powyższego oraz ze względu na fakt, że Spółka nie udzieliła Skarżącemu informacji określonych w art. 24 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy, a ponadto wskazała tylko niektórych odbiorców danych osobowych Skarżącego, konieczne jest usunięcie przez Spółkę uchybień w tym zakresie stosownie do nakazu sformułowanego w pkt 1 decyzji.

Postępowanie prowadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jest ukierunkowane na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. W myśl tego przepisu w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych

osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, w szczególności udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2).

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego dotyczącego niedopełnienia przez Spółkę wobec niego obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych, stwierdzić należy na podstawie zebranego materiału dowodowego, że jest on uzasadniony.

Skarżący w pkt 4 pisma z dnia [...] października 2011 r. skierowanego do Spółki zażądał na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy informacji na piśmie o: 1) celu, zakresie („tzn. m.in. jakie moje dane są lub były przetwarzane”) i sposobie przetwarzania danych osobowych, 2) „dokładnej dacie od kiedy przetwarza się moje dane osobowe”, 3) „źródle posiadanych przez Państwa danych, w tym m.in.:, z jakiego źródła oraz na jakiej podstawie prawnej uzyskaliście państwo moje dane osobowe wykorzystane do nawiązania pierwszego kontaktu; z jakiego źródła i na jakiej podstawie prawnej posiadaliście dane takie jak zestawienie faktur za okresy rozliczeniowe z firmą T. SA, etc.”, 4) „w jaki sposób oraz komu moje dane są lub były udostępniane”, 5) „wskazanie dokładnej nazwy oraz danych administratora zbioru”.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust.1 pkt 1-5a. W myśl ust. 2 tego przepisu na wniosek osoby, której dane dotyczą, informacji, o których mowa w ust. 1, udziela się na piśmie.

Obowiązek informacyjny przewidziany w art. 33 ustawy ma na celu zapewnienie osobom, których dane osobowe są przetwarzane, dostępu do informacji o okolicznościach ich przetwarzania. Prawidłowe i rzetelne wypełnienie przez administratora danych tego obowiązku jest niezbędne do zapewnienia osobie, której dane osobowe dotyczą, kontroli prawidłowości procesu przetwarzania danych osobowych. Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 30 lipca 2009 r. (sygn. akt I OSK 1049/08): „Nie powinno ulegać wątpliwości, że niewykonanie tego obowiązku [informacyjnego określonego w art. 33 ustawy] jest naruszeniem przepisów tej ustawy [o ochronie danych osobowych] w rozumieniu jej art. 18, uprawniającym i zobowiązującym Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych do wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie nakazania przywrócenia stanu zgodnego z prawem, a więc w sytuacji określonej w art. 33 ust. 1 i 2 tej ustawy - w przedmiocie nakazania administratorowi danych osobowych spełnienia obowiązku informacyjnego, o którym mowa w tym artykule”.

W udzielonych w sprawie wyjaśnieniach Spółka wskazała, że ww. pismo Skarżącego z dnia [...] października 2011 r. „zostało poddane analizie jako reklamacja, natomiast obszar związany z żądaniem wynikającym z art. 33 Ustawy został wyłączony do procedowania przez odrębną komórkę M. S.A. Wobec tego w piśmie z dnia [...] /12/2011r. (stanowiącym odpowiedź na reklamację Pana M.) M. S.A. nie udzieliła mu informacji określonych w art. 33 Ustawy. Jednocześnie, w świetle braku odwołania Pana M. od rozstrzygnięcia reklamacji uznano, iż Pan M. wycofał żądanie z art. 33 Ustawy, zatem na jego wniosek w tej części już nie odpowiadano. Takie uznanie po stronie M. S.A. wynikało z faktu, iż szereg zarzutów Pana M. zawartych w jego reklamacji wskazywał, że celem Pana M. było uchylene się od zapłaty wystawionych faktur i skierowanie w związku z tym szeregu nieuzasadnionych zarzutów wobec M. S.A. oraz kreowanie wymyślonych faktów”. Do ww. wyjaśnień Spółka załączyła kopię pisma Skarżącego z dnia [...] listopada 2011 r., w którym wskazując na brak odpowiedzi na jego pismo z dnia [...]

października 2011 r., ponownie zażądał udzielenia mu informacji w trybie art. 33 ust. 1 ustawy w terminie do dnia [...] grudnia 2011 r.

Wobec powyższego stwierdzić należy, że Spółka bezpodstawnie uchyliła się od spełnienia wobec Skarżącego obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy, nie udzielając mu żądanych informacji.

Reasumując, stwierdzić należy, że w sprawie Spółka naruszyła przepisy ustawy o ochronie danych osobowych w związku z niewypełnieniem wobec Skarżącego obowiązku informacyjnego określonego w art. 33 ustawy. Celowe jest więc nakazanie Spółce usunięcia uchybień w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez wypełnienie wobec niego ww. obowiązku informacyjnego stosownie do nakazu sformułowanego w pkt 2 decyzji.

Odnośnie do udostępnienia danych osobowych Skarżącego przez Spółkę na rzecz S. Sp. z o.o. wskazać należy, że powyższe nastąpiło na podstawie umowy zawartej między spółkami w sprawie elektronicznej archiwizacji dokumentów z dnia [...] października 2011r., w myśl której Spółka powierzyła, a S. Sp. z o.o. zobowiązała się w § 1 do świadczenia na rzecz Spółki i jej kontrahentów usług w zakresie przetwarzania dokumentów (ust. 2), które w szczególności obejmują przetwarzanie dokumentów wg wytycznych Spółki oraz archiwizację fizyczną dokumentów (lit. b i c) zgodnie z załącznikiem nr 1 „Procedury przetwarzania danych osobowych klientów Spółki” (ust. 3). Według § 3 ust. 1 umowy Spółka na podstawie udzielonego upoważnienia „wyraża zgodę na przetwarzanie danych osobowych osób zawartych w przekazanych Zleceniobiorcy dokumentach”.

W świetle art. 31 ustawy stwierdzić należy, że ww. umowa pomiędzy Spółką a S. Sp. z o.o. wypełniała przesłanki z art. 31 ust. 1 ustawy, gdyż została zawarta w formie pisemnej oraz określała zakres i cel powierzonych do przetwarzania danych.

Podkreślenia wymaga, że udostępnienie danych osobowych Skarżącego pomiędzy tymi podmiotami na podstawie ww. umowy powierzenia przetwarzania danych nie spowodowało zmiany administratora danych, którym nadal pozostaje Spółka, natomiast S. Sp. z o.o. przetwarza ww. dane wyłącznie w celu i zakresie przewidzianym w ww. umowie jako podmiot, o którym mowa w art. 31 ustawy.

Odnosząc się do zarzutu Skarżącego dotyczącego niedopełnienia przez Spółkę obowiązku rejestracji zbioru danych osobowych, wskazać należy, że to zagadnienie – jako odnoszące się ogólnie do przetwarzania danych osobowych przez Spółkę – może być ewentualnie przedmiotem postępowania prowadzonego przez GIODO z urzędu, a nie w postępowaniu wszczętym na skutek skargi indywidualnej osoby.

Informacyjnie jedynie wskazać należy, że stosownie do art. 40 ustawy o ochronie danych osobowych administrator danych jest obowiązany zgłosić zbiór danych do rejestracji Generalnemu Inspektorowi, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 43 ust. 1. W doktrynie wskazuje się: „Zgłoszenie i sama rejestracja zbioru danych osobowych mają w istocie jedynie informacyjny i formalny charakter. Nie są źródłem żadnych praw dla administratora ani też nie oznaczają, że przetwarzanie danych w zbiorze jest zgodne z prawem. (...) niezgłoszenie zbioru do rejestracji zagrożone jest sankcją karną (...). Zarejestrowanie zbioru (wpis do rejestru) jest czynnością materialno-techniczną (czynnością wywołującą skutki prawne drogą działań faktycznych); rejestracja nie odbywa się przez wydanie decyzji administracyjnej (...)” (J.Barta, P.Fajgielski, R.Markiewicz, „Ochrona danych osobowych. Komentarz”, 5.wydanie, Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., Warszawa 2011, s. 642). Dodać warto, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 11 marca 2010 r. (sygn. akt II SA/Wa 953/09) stwierdził, że „(...) postępowanie

rejestracyjne, stosownie do rozdziału 6 u.o.d.o., toczy się pomiędzy administratorem a GIODO. Osoba, której dane są przetwarzane w zbiorze danych niezgłoszonym do rejestracji, może poszukiwać ochrony w innym trybie, jeśli jej dane osobowe są przetwarzane niezgodnie z prawem, np. bez podstawy prawnej. Nie ma ona jednak żadnych uprawnień (poza powiadomieniem organu rejestrowego lub organów ścigania karnego) w zakresie postępowania rejestracyjnego”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).